

Omkostningerne ved Oprettelsen af kommunale Arbejderboliger kan afholdes af Kommunens almindelige Skatteindkomster, og det bestemmes udtrykkeligt, at den kommunale Indkomstskat kan forøges med det særlige Formaal at skaffe den fornødne Dækning til Foretagendet. Men i øvrigt kan Udgiften dertil ogsaa dækkes ved Laan (op til $\frac{2}{3}$ af Boligernes Værdi), som under visse Betingelser kan optages som offentlige Obligationslaan, men i øvrigt kan bevilges af Embedsmænd, der bestyrer særlige til saadanne Øjemed indrettede Fonds (the Public Works Law Commissioners). Laanene skal afdrages i Løbet af højst 80 Aar.

Loven søger ogsaa at opmuntre private Selskaber, der beskæftiger Arbejdere, Byggeselskaber og private Ejendomsbesiddere til at opføre Arbejderboliger bl. a. ved at indrømme dem Adgang til at faa billige Laan bevilget hos Public Works Law Commissioners. Disse Laan maa dog ikke overstige Halvdelen af Boligernes Værdi og skal amortiseres i Løbet af 40 Aar.

Medens Loven af 1890 og de dertil sig sluttende Love forudsætter, at Kommunerne og de forannævnte private Institutioner og Personer vedbliver at være Ejere af Boligerne, som kun *udlejes* til Arbejdere, tager en Lov af 9. August 1899 (Small Dwellings Acquisition Act) Sigte paa at skaffe Arbejdere og ligestillede *Ejendomsret* til de af dem beboede Huse ved at bemyndige Kommunalbestyrelserne til at yde Laan til saadant Øjemed.

Det offentlige Indgriben er ikke begrænset til Opførelsen af Arbejderboliger. En Lov af 28. August 1907 (Small Holdings and Allotments Act) indeholder Forskrifter om Oprettelsen af *Husmandsbrug* og bemyndiger Grevskaabsraadene til ved Ekspropriation at erhverve de til Oprettelsen af saadanne Brug nødvendige Arealer.

Efter en af det franske Udenrigsministerium i 1911—12 foretagen Enquête, hvis Resultater er aftrykte i en af et af det franske Deputeretkammer nedsat Udvalg afgiven Betænkning, nævnes nogle Tal, der illustrerer Lovgivningens Virkninger i en Del Byer; de erhvervede Oplysninger er for øvrigt, som det ogsaa fremhæves i Betænkningen, meget uensartede og giver intet samlet Billede.

Liverpool har siden 1864 anvendt over en Million £ paa Nedrivning af usunde Bygninger og Opførelse af Arbejderboliger. I Slutningen af 1909 ejede Byen 2,219 Arbejderboliger med 5,408 Værelser, beregnede til Bolig for 10,816 Personer. Lejeindtægten forrenter den i disse Foretagender anbragte Kapital med ca. $2\frac{1}{2}$ pCt.

Newcastle har kun kommunale Boliger til 210 Familier; de er der ikke eftertragtede. En Del Mineselskaber og andre Selskaber har ladet bygge Arbejderboliger; intet af disse Selskaber har til deres Foretagender faaet kommunal Støtte.

Bristol har optaget et Laan til Opførelse af Arbejderboliger.

Glasgow har opført 2,149 Arbejderboliger foruden en Del Komplekser (Kaserner) med Smaaboliger; de administreres umiddelbart af Kommunen. Det finansielle Resultat angives at være yderlig daarligt.

Fra *Swansea* berettes det, at de kommunale Myndigheder mener at have gjort den Erfaring, at Kommunen har vanskeligere ved at faa sin Leje ind end private Husejere under lignende Forhold.

I *Birmingham* har Kommunen i 1875 købt 1,867 usunde Bygninger, hvoraf de 1,200 er nedrevet og Resten ombygget igennem private Institutioner, til hvem man derefter udlejede dem paa 75 Aar. Disse Foretagender har bundet en Kapital paa £ 1,703,303. I 1912 havde Byen desuden under sin egen Bestyrelse 164 Arbejderboliger.

Ifølge Byens Regnskaber skal disse Foretagender forrente sig og endog give Overskud, men de officielle Beregninger kritiseres ganske vist fra forskellige Sider.